

عنوان مقاله:

بررسی الگوهای فضای سبز شهر دوستدار کودک مطالعه موردی شهر کرمان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری با محوریت پژوهشهای نیاز محور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

زهرا عامری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بردسیر استان کرمان

خلاصه مقاله:

مفهوم شهر دوستدار کودک، در امتداد نظریه های حقوق شهروندی برای کودکان بود که از سالهای 1990 پیگیری می شد. اولین بار در سال 2007 میلادی شهر بندیکو در استرالیا از طرف یونیسف به عنوان شهر دوستدار کودک و اولین شهری که تمام جنبه ها و ویژگی های یک شهر دوستدار کودک را از نظر یونیسف به خود اختصاص داده بود، معرفی و به رسمیت شناخته شد. شهر اوز در استان فارس هم برای اولین بار در ایران، به عنوان شهر دوستدار کودک در سال 1389 انتخاب شد. همچنین شهر بم از نمونه هایی بود که رویکرد دوستدار کودک در بازسازی آن مورد نظر قرار گرفت. هدف از این پروژه تقویت مشارکت کودکان، بالا بردن آگاهی اجتماعی، توجه به نیازهای بومی، توسعه استراتژی های شهری برای بچه ها، ظرفیت سازی و اینکه می توان با مشارکت کودکان به عنوان شهروند در شهرسازی محیطی مناسب و در شان کودکان ساخت. روش تحقیق مطالعات کتابخانه ای و تحقیقات میدانی بود. در این مقاله 68 کودک از دو مدرسه ابتدایی مشارکت کردند و نظرات خود را به صورت نقاشی بیان کردند. نقاشی روشی بود مناسب برای بیان احساسات کودکان. در این نقاشیها از حصار، حوض، وسایل بازی و فضای سبز به صورت های مختلف استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

شهر، دوستدار، طراحی، کودک، اجتماع، شهروند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519862>

